

[Ministeren for Grønland.]

endnu en gang sige tak og udtale alle gode ønsker for Grønland og dets befolkning.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): I anledning af det, der under denne debat er sagt om vor forsvarspolitik, vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger.

Det var ved nytårstid mit håb, at det ville være muligt for det nedsatte politiske forsvarsudvalg i dette forår at afgive en betænkning om forswarets struktur og omfang. Allerede dengang stod det klart, at visse vigtige detailproblemer, nemlig personespørgsmål og hjemmevernens ordning, først kunne færdigbehandles på et senere tidspunkt. Det stod også klart, at selve udarbejdelsen af en betænkning som den nævnte ville medføre et forceret arbejde, og det kan nu siges, at selv om udvalget har holdt mange møder og har arbejdet meget energisk, ville det dog af rent arbejdsmæssige grunde have været svært, for ikke at sige umuligt, at få en betænkning færdig i foråret. Hertil kom, at der i mellemtiden er indtrådt forhold, som vi måtte tage i betragtning under udvalgets overvejelser, der derved har krævet yderligere tid. Således kan jeg nævne det amerikanske tilbud om moderne våben, og jeg kan nævne, at NATOs hovedkvarter i Paris har bedt os om at vente lidt endnu med en endelig stillingtagen, selv om man dér i hovedsagen var enig i de principielle synspunkter, udvalgets flertal var nået frem til.

Endelig kan jeg nævne beslutningen om at reducere de engelske styrker i Vesttyskland og nu sidst udsendelsen af hvidbogen om Englands forsvar. Selv om det ikke på forhånd er givet, at disse sidste forhold direkte vil få indflydelse på den kommende danske forsvarsordning, er det i hvert fald rimeligt, at de gøres til genstand for overvejelse i forsvarsudvalget, inden det afslutter sit arbejde. Jeg må måske her indskyde, at den engelske hvidbog sikkert har overrasket udvalgets medlemmer mindre, end den har overrasket så mange andre. Adskillige af hvidbogens synspunkter ligger meget nær op ad de anskuelser, som har gjort sig gældende blandt flertallet af udvalgets medlemmer.

Af de grunde, jeg her har omtalt, har det ikke været muligt for udvalget at afgive

nogen betænkning på nuværende tidspunkt, og vi er ikke nået til noget endeligt resultat. Der har derimod vist sig enighed blandt et flertal af udvalgets medlemmer om en række principielle synspunkter, men da der ikke har været mulighed for behandling heraf i de enkelte partigrupper og dermed heller ikke mulighed for nogen stillingtagen, har man fundet, at der savnedes det fornødne grundlag for en udførlig redegørelse og for en debat på nuværende tidspunkt.

Jeg har derefter nogle bemærkninger at gøre i anledning af, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen har sagt. Det ærede medlem spurgte: hvad nytte er et forsvar til i atom- og brintbombens tidsalder? — og henviste til den engelske hvidbog om forsvaret, i hvilken det åbent erkendtes, at der ikke i øjeblikket findes noget middel, som kan yde fyldestgørende beskyttelse mod følgerne af et angreb med sådanne våben, og at de såkaldte konventionelle våbenstyrker kunne skæres ned. Jeg vil gerne hertil først sige, at det i den samme engelske hvidbog udtrykkeligt er sagt, at besiddelsen af luftstyrker med atom- og brintvåben ikke i sig selv er et fuldstændigt krigsforebyggende middel, men at den frie verdens grænser, i særdeleshed i Europa, må kunne forsvares kraftigt på jorden, for kun på denne måde kan det gøres klart, at et angreb vil blive imødegået. Jeg kan også henvise til, at man i de østeuropæiske lande opretholder f. eks. betydelige hærstyrker, og der foreligger intet om, at man vil afskaffe dem. Man må altså dér have den opfattelse, at et sådant forsvar er til nytte. Hvis vi skulle følge den anvisning, som det ærede medlem giver, ville det sige, at Danmark kunne besættes overordentlig hurtigt med begrænsede styrker af såkaldt konventionel art, uden at vi havde nogen mulighed for at sætte os til modværge. Det kan ikke være en dansk interesse at bringe os i en sådan situation. Dernæst påstod det ærede medlem, at jeg skulle have sagt, at Jylland skal forsvares af tyske soldater. Jeg er meget godt klar over, hvad det ærede medlem vil opnå med denne særegne form for gengivelse af mine udtalelser. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå fast, at der ikke er tale om endelig stillingtagen til fordelingen af de danske stående styrker, og at der ikke er nogen, som tænker på at blotlægge Jylland